

Nils (1994)

"Ik ben totaal geen natuurmens. Ik loop liever door de stad dan door het Amsterdamse Bos. In de stad daar gebeurt wat, daar is continu wat aan de hand. Elk gezicht is anders, hier blijf je steeds dezelfde gezichten zien. En dat is toch een heel ander gevoel. Het is leuk om hier te wonen. Maar trampoline te springen op het hondenveldje, dat doe ik niet meer. Dat deed ik toen ik klein was. Toen ik nog klein was waren we overal op het terrein. Dat was leuk, in de ringvaart zwemmen, vloten maken, boomhutten bouwen. In de natuur hè.

De bus kwam toen ik hem nodig had. Toen was hij er opeens. Daarvoor ging ik met de fiets naar de basisschool in Badhoevedorp en voor de rest kwam ik nergens, behalve hier en bij vriendjes.

Nils op het binnenvaartschip waar hij woonde. (1997)

En als wij naar de stad gingen, een enkele keer, was dat of om te shoppen of om een keer ergens te eten. Of met koninginnedag, dan parkeerden we de auto in Nieuw-Sloten en gingen we met de tram verder. Dat was een heel uitstapje voor mij. Dat voelde alsof ik naar Limburg ging.

Bij het ateliercomplex voel ik me niet betrokken. Ik ben geen kunstenaar. Ik heb bijna geen contact met de mensen die hier wonen. Ze zijn allemaal veertig jaar. Ik heb geen tijd om daar ook nog aandacht en moeite in te steken. Ik merk eigenlijk helemaal niets van de organisatie. Er zullen wel ideeën zijn die worden uitgewerkt, maar voor mij blijven het gewoon dezelfde twee gebouwen, met hetzelfde veldje aan het begin, dezelfde woonwagens op het einde, dezelfde mensen die er wonen."

Yorinde, Neneh en Nils (1999)

Als ik later een schilderij in mijn huis

wil hebben hangen, dan wil ik er een van Kamjel.